

Tijdens verschillende bijeenkomsten van school hebben verschillende ouders de zoon van klaagster pestgedrag en intimidatie verweten. Klaagster meent dat de directeur van de school haar vooraf niet adequaat heeft geïnformeerd over probleemgedrag dat haar zoon zou vertonen en niet adequaat heeft gehandeld om stigmatisering van klaagsters zoon te voorkomen, onder meer door gestelde feiten niet goed te onderzoeken en niet in te gaan op bezwaren van klaagster tegen de gang van zaken.

Klaagster stelt voorts dat de bovenschools directeur ten onrechte niet heeft meegewerkt aan het tussentijds overplaatsen van haar kinderen naar een andere school van het bevoegd gezag. Op een e-mail van klaagster heeft de bovenschools directeur niet meer gereageerd.

Toetsing door Commissie

De school heeft gedurende het schooljaar 2007/2008 (groep 5) en aan het begin van het schooljaar 2008/2009 (groep 6) niet zozeer ingezet op de aanpak van individuele leerlingen maar op de dynamiek van de groep als geheel. De zoon van klaagster (Z) maakte daar steeds deel van uit. Uit de stukken en hetgeen ter zitting is toegelicht is de Commissie niet gebleken dat er onvoldoende momenten zijn geweest waarop de school informatie naar ouders in het algemeen en klaagster specifiek heeft afgegeven over de groepsproblematiek in groep 5 en groep 6. Toen aan het begin van het schooljaar 2008/2009 andere ouders de schooldirecteur informeerden over pestgedrag van Z ontbrak het verweerster op dat moment aan concrete aanwijzingen dat dit gedrag zich ook binnen de muren van de school voordeed. Zij besloot om diezelfde maand een extern bureau observaties in groep 6 (acht leerlingen) te laten uitvoeren en heeft klaagster via een gesprek op de hoogte gesteld van de klachten die andere ouders tegenover haar over Z hadden uitgesproken. De observaties wezen erop dat Z zich in de groep gedroeg als een leider, maar er waren, zo bleek uit de observaties, klaarblijkelijk in de groep vele leiders. De Commissie is niet gebleken dat uit de observaties het beeld naar voren kwam dat Z pestgedrag zou vertonen.

De Commissie acht het dan ook begrijpelijk dat de school opnieuw een sociale vaardigheidstraining aan de groep als geheel heeft aangeboden. Hierover is voor de ouders op 1 september 2008 een informatieavond gehouden.

Gebleken is dat deze avond tenminste voor klaagster ongemakkelijk is geweest omdat daar door andere ouders Z als probleemveroorzaker is aangewezen. Zijn naam is daarbij niet genoemd, hetgeen klaagster niet heeft weersproken.

De Commissie is voldoende gebleken dat de avond stond onder leiding van een externe deskundige en was bedoeld om toe te lichten dat de school van groep 6 weer een echte groep wilde maken. Toegelicht is ook dat ouders niet kunnen bepalen wat de interne gang van zaken is binnen de groep (wie zit er naast wie). Het doel was ook om de lucht tussen de ouders te klaren en hen met elkaar in gesprek te laten komen. De Commissie realiseert zich dat deze avond ongemakkelijk is geweest voor klaagster. Inherent aan een avond als deze is dat ouders uiting kunnen geven aan hun mening over de problemen. De Commissie neemt ook in aanmerking dat verweerster heeft ingegrepen op de meningen van de andere ouders. De Commissie is niet van oordeel dat de schooldirecteur ten aanzien van deze bijeenkomst richting klaagster is tekortgeschoten.

Al snel na het begin van het schooljaar 2008/2009 heeft de school vastgesteld dat de nieuwe, jonge en relatief onervaren leerkracht voor groep 6 niet het gezag had van haar voorganger in de jaren daarvoor. Z erkende het gezag van de nieuwe juf niet waardoor er zich met hem een probleem ontwikkelde, maar dat van een andere orde was dan het vermeende pestgedrag dat hem door de ouders van andere leerlingen werd verweten. Dit gezagsprobleem is met name na het moment van indienen van de klacht in een stroomversnelling gekomen. De Commissie merkt hierover op dat naar haar oordeel klaagster er niet toe heeft bijgedragen om dit gezagsprobleem

Onderwijsgeschillen

te keren. Met het niet ondertekenen van een gedragsprotocol heeft zij een signaal afgegeven deze maatregel niet zinvol (voor haar) te achten. Dit moge zo zijn, maar de Commissie acht het aannemelijk dat deze houding haar zoons niet voorbij is gegaan.

Ook met het advies dat Z bij een volgende schorsing naar huis mocht komen heeft klaagster de gezagsverhouding tussen school en Z ongunstig beïnvloed. Dit is wellicht niet zo bedoeld geweest, maar de Commissie is evenmin gebleken dat ouders hun zoon nadien hebben gecorrigeerd op het ongewenste gedrag. Daarnaast acht de Commissie het aannemelijk dat Z ermee bekend was dat zijn ouders voor hem een andere school zochten. Z meldde in reactie op correcties van de school toch naar een andere school te gaan. Deze houding, waarbij een leerling zich niet meer laat corrigeren omdat hij toch weg gaat, heeft de mogelijkheden van de school om hem op zijn ongewenste gedrag te bereiken vermoedelijk bemoeilijkt.

Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel is de Commissie van oordeel dat klaagster voldoende door school is geïnformeerd over de groepsproblematiek van groep 5 en 6. Voor zover er sprake was van individuele problemen met Z is de Commissie niet gebleken dat klaagster daarover te laat of onvolledig van op de hoogte is gesteld. De klacht hierover acht de Commissie ongegrond.

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel merkt de Commissie het navolgende op. Vastgesteld kan worden dat andere ouders hebben verlangd dat hun zoon of dochter niet meer naast Z mocht zitten en dit door kinderen ook op het schoolplein is geroepen. Aan de wens van de ouders over het naast elkaar zitten heeft de school aanvankelijk gehoor gegeven. De Commissie is van oordeel dat het niet aan ouders is om de gang van zaken binnen de school te bepalen. Nu hiervan wel is gebleken (althans de school is ingegaan op de door ouders geuite wens hoe de indeling in de klas zou plaatsvinden) en dit ook direct is geprojecteerd op Z acht de Commissie dit onderdeel van de klacht (gericht op de stigmatisering) gegrond.

De Commissie is wat het overige van dit klachtonderdeel betreft niet gebleken dat de schooldirecteur niet zou zijn ingegaan op de bezwaren die bij klaagster leefden over alle ontwikkelingen die zich rond haar zoon voordeden. Zoals hiervoor aangegeven heeft de school ingezet op de aanpak van de groepen 5 en 6 als geheel, omdat er binnen de school werkelijke aanwijzingen over pestgedrag van Z ontbraken. De schooldirecteur heeft door het houden van een bijeenkomst en het aanbieden van mediation getracht ouders bij elkaar te brengen en heeft ervoor gekozen om Z in groep 7 te laten meedraaien. Waar partijen het over het positieve effect van deze maatregel eens zijn concludeert de Commissie dat de school de problemen die zich rond Z ontwikkelden blijkbaar doeltreffend heeft weten in te dammen.

Naar het oordeel van de Commissie is de klacht op het tweede onderdeel daarom, met uitzondering van hetgeen over de stigmatisering is opgemerkt, ongegrond.

Hiermee acht de Commissie de klacht tegen de schooldirecteur voldoende behandeld.

De tweede klacht is gericht tegen de bovenschools directeur en bevat twee onderdelen: bemiddeling en het niet reageren op een e-mail.

De bovenschools directeur heeft het verzoek van klaagster om te bemiddelen bij het overplaatsen van haar beide zoons naar een andere school op 26 september 2008 afgewezen. De Commissie stelt vast dat op dat moment de situatie rond Z nog niet was geëscaleerd en verweerder zijn beslissing heeft gemotiveerd door zowel te wijzen op het gemeentelijk beleid dat overplaatsing tijdens een schooljaar belet, als te wijzen op de belangen van Z. Z zou bij overplaatsing twee kilometer verder naar een andere school gaan, maar na schooltijd de problemen die zich in zijn sociale omgeving voordeden weer ontmoeten. Verder bestonden er voor school nog instrumenten waarmee zij met Z aan de slag wilde gaan.

Naar het oordeel van de Commissie biedt deze motivering voldoende redelijke gronden om het bemiddelingsverzoek te mogen afwijzen en is de klacht op dit onderdeel ongegrond. Overigens

Onderwijsgeschillen

met de opmerking dat het wel bij voorrang de ouders zijn die een school kiezen en het aan hen is om te bepalen of de nadelen van twee kilometer verder en een andere omgeving opwegen tegen de voordelen van een andere school voor hun kinderen. Daarnaast acht de Commissie het voorstelbaar dat een hernieuwd bemiddelingsverzoek van klagster, wanneer dit zich tegen het einde van het huidige schooljaar zou voordoen, tot een ander oordeel van de bovenschools directeur leidt, daar voldoende is gebleken dat zich na 28 september 2008 in de situatie van Z en in de verhouding van zijn ouders tot de school, het nodige heeft voorgedaan.

Verweerder heeft toegelicht dat hij niet meer heeft gereageerd op de tweede e-mail van klagster omdat hij meende dat het bemiddelingsverzoek van klagster door hem aan haar voldoende was toegelicht.

De Commissie is van oordeel dat deze tweede e-mail van klagster aan verweerder niet onbeantwoord behoorde te blijven. Voor zover verweerder meende dat hij zijn genomen beslissing niet behoefde te heroverwegen had hij tenminste klagster ervan in kennis moeten stellen dat hij haar eerder zijn volledige motivering en definitieve beslissing had gegeven en hij op verdere verzoeken van eenzelfde aard niet meer zou reageren. Duidelijkheid had immers met een enkel woord verstrekt kunnen worden.

De Commissie stelt vast dat verweerder dit heeft nagelaten en acht de klacht over het niet reageren op de tweede e-mail van klagster daarom gegrond.

Oordeel van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht: jegens de directeur ten aanzien van:

- het niet informeren van klagster over de problemen van haar zoon ongegrond is;
- het stigmatiseren van klagsters zoon gegrond is voor zover het betreft het toestaan van inmenging van ouders in aangelegenheden die dat niet toelaten;
- het niet ingaan op bezwaren van klagster en het onderzoeken van feiten ongegrond is;

jegens de bovenschools directeur:

- ongegrond is voor zover deze zich richt op de bemiddeling voor een andere school;
- gegrond is voor zover de klacht zich richt op het niet reageren op de tweede e-mail van klagster.

Aanbevelingen van de Commissie

Hetgeen de Commissie bij de behandeling van deze klacht ter kennis is gekomen geeft haar geen aanleiding tot het uitbrengen van aanbevelingen aan het bevoegd gezag van de Graaf Florisschool te Vogelenzang

Aldus vastgesteld te Utrecht op 11 februari 2009 door mr. H.T. van der Meer, voorzitter, W. Dulfer-Visser en J. Toes, leden, in aanwezigheid van mr. S.J.F.Schellens, secretaris.